

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 106 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 9 (FP).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 8/2 91. Første behandling 7/3 91. Betænkning 21/5 91. Anden behandling 23/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Dette forslag drejer sig egentlig kun om noget så enkelt som etabilitetsproblem. Fremskridtspartiet synes, det er uacceptabelt, at man skal kunne kontrollere sig selv. Fremskridtspartiet synes også, det er uacceptabelt, at man, hvis man er en kommunalbestyrelse, skal kunne tildele sig selv andel i statsmidler af den ene eller den anden art.

Når vi har fundet anledning til at fremsætte et lovforslag om denne problematik, skyldes det, at kommunerne i den for dem ofte meget trængte situation, de er i, har begivet sig ud i noget, man vel med et pænt ord kan betegne som boligspekulation eller boligtænkning.

Det eksempel – og når der kun er ét, så er det ikke, fordi der ikke er andre – der er optrykt som bilag til betænkningen, og som omhandler en kommune i Nordjylland, nemlig Pandrup, er valgt, fordi det er et meget typisk eksempel på, hvordan kommunerne gør det. Der har været, kan jeg godt oplyse, spørgsmål om Sæby Kommune, og der har været spørgsmål om Thyholm Kommune. Der har, så vidt jeg husker, været rejst i alt fem tilfælde gennem Boligudvalget, men alle er fuldstændig ens.

I det tilfælde, som er beskrevet i det omdelte bilag til betænkningen, handler det om et gammelt kommunekontor, som kommunen selv ejer. Når man har besigtiget ejendommen, vil man se, at det er en fornem rødstensbygning, opført i 1959 med dobbelte vinduer og rødt tegltag. Den har stentrappes indvendig. For det første er der på grund af kommunesammenlægning ikke brug for den til kommunekontor. Dernæst har det på grund af ejendomsmarkedets dårlige omsætningshastighed været nogenlunde umuligt at sælge en erhvervsjendom i en lille by som Ingstrup.

For ikke at have på sit budget – hvilket kommunen havde – 250.000 kr. pr. år i driftsomkostninger til den nævnte bygning, som stod tom, valgte kommunen at vedtage en beslutning om, at den bygning skulle være et selvstændigt byfornyelsesprojekt. Kommunen ansøgte om og fik bevilget af byfornyelsesmidler, som vi vel alle kan være enige om burde koncentrerer om nedslidte ejendomme, hvor der er lejere, der bor dårligt, og ikke om tomme, fornemme og gode ejendomme. Men noget sådant er muligt med den udformning, byfornyelsesloven har.

Den tidligere boligminister sagde da også til pressen i anledning af denne sag, at man ville tage et lovgivningsinitiativ på dette område, og at man ville lave en omfordeling af pengene. Det fremgår af svaret, at det kan tage 3-4 års tid, og vi synes i Fremskridtspartiet ikke, det er rimeligt at vente så længe.

Hovedbegrundelsen for os er, at vi synes, at ingen skal have lov til at kontrollere sig selv, lige så vel som vi ikke synes, at nogen skal kunne tildele sig selv tilskud, heller ikke kommuner.

Jeg synes, Folketinget burde vedtage en så lille teknisk ændring, som sørgede for, at byfornyelsesmidlerne blev koncentreret i de egne af landet, hvor der er lejere, der er uden bad, toilet og fjernvarme, i stedet for at gå til at istandsætte kommunens ubrugelige kommunekontorer, stationsbygninger, eller hvad det i øvrigt drejer sig om.

Sonja Mikkelsen (S):

Fru Kirsten Jacobsen får det nærmest til at se ud, som om det er et voldsomt stort problem, vi her har med at gøre, at kommunerne kontrollerer sig selv på byfornyelsesområdet, når det er kommunale bygninger, der indgår i byfornyelsesprojekter, og at der er tale om spekulation.